

„A tükör könyörtelen tud lenni”

Táncsics-díjas: Tanács István

■ Emlékszem, hogy már 1985 előtt is csábítottak a Népszabadsághoz; miért pont akkor szerződöttél?

– Nem nevezném csábításnak; egyszerűen állást ajánlottak egy nagy lapnál, de nem állt módomban elfogadni, hiszen családost voltam, s nem lett volna lakásunk Pesten. Amikor a szegedi tudósítói állást ajánlották, ezt elfogadtam, mert itthon maradhattunk.

■ Ezután néhány évig még szorgalmasan publikáltál a Délmagyarországban is, s ezt úgy '90-ben abbahagytad. Miért?

– Az ember ír, és annak adja a kéziratát, aki közli. Akkoriban könnyebben megjelenhetett a véleményem a régi lapomban, mint az újban, de négy-öt éve már a Népszabadságban is megjelenhet.

■ Az eddig kiadott három köteted is arra mutat, hogy elsősorban riporter vagy, kedvenc műfajod a riport; miért trsz mostanában mégis annyi politikai témájú publicisztikát?

– A riport és publicisztika mellett a tárcát is nagyon szeretem, s azt most egyáltalán nem írok, sajnos. Részben azért, mert nem tudom elhelyezni – a napilapokban egyre kevesebb hely jut az „olvasni-valóknak” –, másrészt ugyanazért, amiért kevesebb riportot is írok, mint régebben: időhiány miatt.

■ Tanács István cikkeiből világosan kitetszik, hogy

A friss Táncsics-díjas újságíró, Tanács István, a Népszabadság főmunkatársa; 1985 óta tudósítja Szegedről és a Dél-Alföldről a legnagyobb példányszámú magyar napilapot. A pályáját úgy kezdte, hogy harmadéves egyetemista korában (JATE, bölcsészkar, magyar-angol szak) riportokat írt, amelyeket az Élet és Irodalom című hetilap közölt; egyik írása megjelent a Délmagyarországban is – per lett belőle; Tanács István egyetemi hallgatóból pedig a Délmagyarország ösztöndíjasa, majd – a tanári diploma megszerzése után – a munkatársa. Azóta ismerjük egymást, így ezúttal talán megbocsátja az olvasó, hogy az alábbi írásban is megtartottuk a pertut.

baloldali gondolkodású, liberális elkötelezettségű; mi a véleményed az újságírói „pártatlanságról”?

– Nem értem. A „homo politicus”, ha újságíró, lehetősége és felelőssége, hogy nagy nyilvánosság elé tárja a véleményét. Erről van szó, nem többről és nem kevesebbről. Más kérdés az, ha egy újságíró valamilyen politikai pártnak elkötelezett; szíve joga; de én nem vagyok ilyen. Az azonban igaz, hogy a baloldali, liberális eszmékhez kötődöm, s ilyenek több politikai pártban is fellelhetők. Mindemellett – s hogy az előző kérdésre is válaszoljak – nem egyértelműen örülök neki, hogy olyan gyakran kell politikai véleményt közvetíteni. Ez azért van, mert erősen átpolitizálódott a mai magyar sajtó, s aki dolgozik benne, szinte a személyes hajlamai ellenére is kénytelen politizálni.

■ Mi az dolga az újságírónak?

– A legfontosabb, hogy informáljon. A másik, hogy véle-

ményeket közvetítsen; a harmadik, hogy embereket, életmód-, magatartás- és gondolkodásmintákat mutasson be, vagyis azt, ami, s ahogyan létezik a valóságban. Ilyen szempontból teljesen egyenrangú „alany” a politikus, a tehénpásztor, a tudós, a műszerész, a művész, vagy a szomszéd Mariska néni... Hogy jelen pillanatban mi zajlik a társadalomban, s a mostani folyamatok merre tendálnak – ezt megmutatni a legérdekesebb és egyúttal fontos dolga az újságírónak.

■ Kik a szemedben a hazai újságírótektélyek?

– Ez kényes kérdés, de mondok hármat: Medgyesi Gusztáv, R. Székely Julianna, Hegyi Gyula.

■ És a három kedvenc lapod?

– Népszabadság, Mozgó Világ, Beszélő.

■ Nem nagyon szeretnék a riportalanyaid bőrében lenni; sose bántad még meg, hogy szókimondó voltál? Néha nem találd úgy – le-

galább utólag –, hogy túl keményen bántál az emberekkel?

– Nehéz megmondani, mikor, miért sértődnek meg a riportalanyok... Ebben a műfajban mindig az objektivitásra törekszem, s talán arról van szó, hogy egyikünknek sem könnyű egyszer csak olyannak látni önmagunkat, amilyenek egy kívülálló szemében főlününk. A tükör könyörtelen tud lenni, elismerem, de hát azért tartjuk, hogy időnként megnézzük benne magunkat. Az az igazság, hogy nekem nem a valósághű képek okozzák a problémát, hanem a majdnemképek. A mi szakmánkban sok körülmény csábít felületességre; a határidő, a gyorsaság igénye a pontosság igénye ellen játszik, a hatásosság igénye a körültekintő, sokoldalú érvelés ellen, a terjedelmi korlátok a mélység ellen – és még sorolhatnám. Napi alkukat kell kötni, de naponta arra kell törekedni, hogy számomra elfogadhatatlan megalkuvásokba ne kényszerüljek. Ez azóta nehezebb, amióta sajtószabadság van, bárki lapot alapíthat, abban sokféle véleményt leírhat – és a lapok versenyeznek az olvasókért. Bizonyos közönségigényeket és -ízléseket kritikátlánul kiszolgáló, egyoldalú, egyszerűsítő, szenzáció- és profithajhász újságcsinálók kétségtelenül megnehezítik a felelősségteljesebben gondolkodók dolgát. Nem panasz ez, csak olyan tény, ami – a többi között – hozzájárult, hogy az újságírás ma nagyobb kihívás, mint korábban volt. És ezért is – sokkal érdekesebb.

Sulyok Erzsébet

Szegediek munkában. (Fotó: Schmidt Andrea)

Könyvkötők versengtek

Az elmúlt hét végén tizen-nyolc végzős könyvkötő mérte össze tudását Szegeden a „Szakma Kiváló Tanulója Verseny” országos döntőjében. Pécsről, Szekszárdról, Kecskemétről, Budapestről, Békéscsabáról, Debrecenből és Veszprémből jöttek szakmunkás-tanulók. A Nemzeti Szakképzési Intézet által meghirdetett verseny költségeit a Csongrád Megyei Közyűlés és a Nyomdaipari Dolgozók Szakszervezete vállalta magára. A rendezők – a 624. számú Ipari Szakmunkásképző Iskola és az Of- ficina Nyomdaipari Oktató és Termelő Kft – két, elméleti és gyakorlati részben bonyolították le a versenyt.

Az első helyezett, a debreceni Valu Károly, egy Szász

Endre alkotást vihetett haza a verseny végeztével. Második Molnár Imre lett Budapestről, harmadik helyre pedig Sós Katalin került Békéscsabáról. Mindketten értékes kerámiát nyertek. A legjobb szegedi, a hatodik helyezést elért Kúsz Tibor, a Csongrád Megyei Közyűlés különdíját vehette át, s ezzel egyidejűleg, munkája elismeréseként megkapta szakmunkásbizonyítványát is.

Városunkban a hét közepén, csütörtökön és pénteken, további négy könnyűipari szakmában – cipőfelsőrész készítő, női- és férfiruha készítő, bútort- és épületasztalos – rendeznek majd hasonló versenyt.

Sz. C. Sz.

■ Indiába és Nepálba indulnak

Szegediek expedíciója

– Nem luxusutazásra készülünk – szögezte le beszélgetésünk elején Szabadi Zsuzsanna, a csoport vezetője. Egyrészt ehhez nincs is elegendő pénzünk, másrészt nem akarunk „átfutni” olyan mesés keleti országokon, mint India és Nepál. Expedíciónk során megpróbálunk alakmázkodni a kinti körülményekhez. Egyébként azért döntöttünk az áprilisi indulás mellett, mert Indiában júniustól októberig, a monszun ideje alatt, európai ember számára szinte elviselhetetlen a forróság és a rendkívül magas páratartalom.

■ Mivel közlekedtek majd Ázsiában?

– Vonattal és autóbusszal. Az árakról, a közlekedés rendjéről és moráljáról a budapesti Pakisztáni és Indiai Nagykövetségen adtak információt. Ehhez hozzátenném: minden mozgó művet igénybe veszünk, nemcsak a fent említett-

Több mint hatezer kilométeres túrára indul április elsején három szegedi fiatal. Az útvonal: Szeged-Isztambul-Ankara-Van-Tabriz-Teherán-Zahedan-Karachi-Lahore-Delhi-Katmandu-Dardzsiling. Tibetbe is szeretnének elmenni. Hogy beengedik-e őket az állandóan forrongó országba, az majd csak a helyszínen dől el.

teket, ami segíti előrehaladásunkat és amit ki tudunk fizetni.

■ Mi expedíciótok uticélja?

– Április közepére szeretnénk eljutni Dardzsilingba Kőrösi Csoma Sándor sírjához. Itt, ha minden jól megy, találkozunk azokkal a szegediekkel, akik március 14-én in-

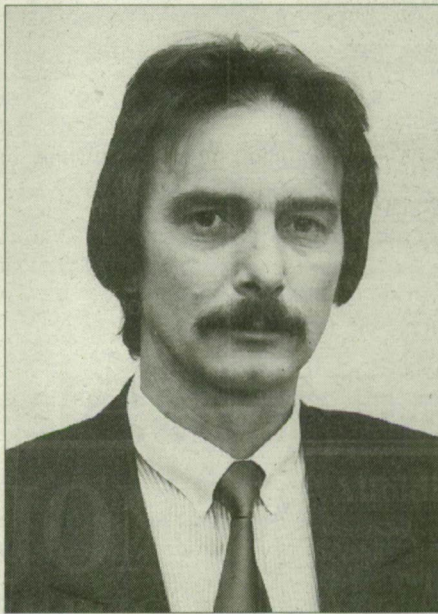
dultak el Magyarországról. A másik: a kint készített hangfelvételeket és fotókat hazajöve- telünk után szeretnénk bemutatni mindazoknak – legyenek azok iskolák, kulturális intézmények stb. – akiket érdekel, hogyan élnek az emberek Indiában és Nepálban. A távoli országokban összegyűjtött növény- és kőzetmintákkal pedig általános és középiskolák biológia, illetve földrajz szertárait szeretnénk bővíteni. Igaz, alapfelszerelésekkel, filmekkel, diktafonokkal már rendelkezünk, de aki bármilyen támogatást – legyen az pénz vagy nyersanyag – tud nyújtani kis csapatunknak, az hívja a 62/479-921-es telefonszámot. Segítségüket előre is köszönjük.

Sz. C. Sz.

POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS

Molnár Sándor, 3. választókerület

Erős megyei és városi lobbyt a Parlamentben!

Molnár Sándor, a Vállalkozók Pártjának országgyűlési képviselőjelöltje

Nagyvállalkozóként ismernek a szegediek, s talán nem egészen értik, miért kezdtem politizálni. A vállalkozói mentalitástól idegen a pillanatnyi és öns érdek szerinti cselekvés. Az igazi vállalkozó befektet, terjeszkedik. Építkez. Az igazi vállalkozó, amikor a haszonról beszél, már nem a maga, hanem az unokái zsebére gondol. Igazuk van azoknak, akik nem értik, a mai politikai viszonyok között mit keres egy ilyen vállalkozó.

A város és a megye, egyáltalán a dél-alföldi térség parlamenti érdekképviseletét a gazdaságon keresztül lehet a leghatékonyabban megszervezni. Lehetetlen ezt megtenni a vállalkozók nélkül. Óriási károkat okozott ennek a területnek, hogy legnagyobb városa és a helyi országgyűlési képviselők nem tudták összehangolni működésüket,

amikor a közös érdekeket kellett volna megfogalmazni. A város és a megye nem válhat a pártok, a politika áldozatává. Hét parlamenti képviselőnk volt, lesz. Az ideológiai nézetkülönbségekről és a pártpolitikai ellentétekről egyszerűen nem szabad tudomást venni, amikor a helyi érdekeket kell megjeleníteni a törvényalkotásban. Ezért ki kell mondanunk – s mi, vállalkozók különösen azon leszünk, hogy ez valóban még is történjen –, hogy 1994 nyarától ösztől egy erős Csongrád megyei, illetve szegedi lobbynak kell felállnia a magyar Parlamentben. Előbbre csakis így juthatunk.

A gazdaságban a vállalkozók szeme a legélesebb, mi látjuk, s mi tehetjük leginkább láthatóvá a problémákat. Hiszen országos gazdaság volta- képpen nincs, mint ahogyan országos bűnözés sem létezik, összesség ez, absztrakció; csak helyi gazdaságok vannak, helyi bűnözés és helyi feketegazdaságok. Tény, hogy meg kell erősíteni a hazai ipart, a mezőgazdaságot; megvédeni egy másik, új kereskedelmi és vámpolitikával, de meg kell védeni belülről is: a bűnözőktől, csalóktól és feketézőktől. Szervek sokasága, a rendőrség, az önkormányzatok, a határőrség, a Vám- és Pénzügyőrség, az APEH és mások dolgoznak ezen, a gyakorlatban alig érzékelhető hatékonysággal. Cselekvésképtelenségük döntő, mármint végzetes lehet az ország számára, hiszen sehol a világon nem lehetséges egy olyan gazdasági-pénzügyi jogi ösztönzőrendszer felépíteni, amely vetekedhetne a teljes vám- és adómentességgel, vagy éppenséggel a lopott-rabolt holmik értékesítéséből elérhető jövedelemmel.

A védekezés nem vállalkozói, hanem állampolgári érdek. Az erős vállalkozás munkát és jó fizetést ad. A sok vállalkozás sok munkahelyet jelent. A magyar lakosság mint a minőséget megfizetni képes vásárló léphet be a belföldi és nyugati piacokra. És nem a Cserepes sorra. Nem maradhatunk a munkanélküli orgazdák társadalma.

A választás, a szavazás nem csupán egy egyszerű totóikszelés. Aki belép a fülkébe, akkor és ott a saját érdekeit fogalmazza. Érdemes gondolkodni.

■ Felbujtó vagy tippadó

Tiltakozik a Mitax-Organ

Február 22-i lapunkban Tamasi Attila ügyével kapcsolatban, akit a Z. Nagy-gyilkosságban tippadás gyanújával vett őrizetbe a rendőrség, ismertettük a Kurír című napilap néhány információját is. Ezzel kapcsolatban kért tőlünk helyreigazítást a Mitax-Organ Kft. Közölték szerkesztőségünkkel, hogy az információ több valót-

lan adatot tartalmaz, amelyek sérelmesek a kft.-re nézve.

Eszerint Tamasi Attila az általunk átvett információkkal ellentétben soha nem viselt a Mitax-Organ Kft.-ben vezető tisztséget, ügyvezetőjük sem volt soha. Emellett a Mitax-Organ Kft. nem autók adásvételével és háztartási edények értékesítésével foglalkozó, szegedi és kecskeméti irodával rendel-

kező cég, hanem országos, az ország szinte minden jelentős városára kiterjedő hálózattal rendelkező vásárlói klubrendszert működtető korlátolt felelősségű társaság. A Mitax-Organ Kft. ügyvezető igazgatója nemrég fejezte be jogi egyetemi tanulmányait, semmi köze az országban zajló, a fentiekben taglalt tragikus eseményekhez.